

Arrest

nr. 260 517 van 10 september 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 mei 2021 tot aanpassing van de geboortedatum op de bijlage 26.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. MORETUS, die loco advocaat K. VERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 februari 2021 biedt verzoeker zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Uit dactyloscopisch onderzoek blijkt dat verzoekers vingerafdrukken overeenstemmen met vingerafdrukken die in Bulgarije, Oostenrijk en Duitsland werden genomen, naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming aldaar. In alle landen gaf hij andere geboortedata op.

Op 9 april 2021 wordt verzoeker kennis gegeven van de beslissing van het Ministerie van Justitie dat verzoeker meerderjarig is. Dit naar aanleiding van een botscanonderzoek dat dit resultaat opleverde. Op 16 april 2020 wordt een terugnameverzoek in toepassing van artikel 18.1.d van de Dublin III-verordening

gericht aan de Duitse, Oostenrijkse en Bulgaarse autoriteiten, die de terugname van verzoeker weigerden omdat zij zich niet verantwoordelijk achten voor het asiendossier van verzoeker. Op 5 mei 2021 wordt er een nieuw onderzoek overeenkomstig artikel 5, lid 2 van Verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie naar Duitsland gestuurd met de vraag om verzoeker terug te nemen. Dit verzoek wordt op 6 mei 2021 door Duitsland geweigerd.

Op 25 mei 2021 wordt verzoeker gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken over de aan het verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggende motieven. Dezelfde dag wordt verzoekers leeftijd aangepast op zijn bijlage 26 door Dienst Vreemdelingenzaken. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij stelt in de nota dat de bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling is. In de nota wordt als volgt geargumenteed:

“De verweerder stelt vast dat het beroep van de verzoekende partij gericht is tegen ‘de beslissing dd. 25.05.2021 waarbij de bijlage 26 werd aangepast ingevolge een leeftijdsonderzoek’. De aanpassing op de bijlage 26 is echter geen aanvechtbare beslissing. Een bijlage 26 registreert de asielaanvraag en is geen beslissing als dusdanig. Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens de art. 39/2, §2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp hebben. Desbetreffend dient voor het begrip ‘beslissing’ teruggesproken worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St. Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83). Aldus dient onder een ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene. Dit is in casu niet zo. Inderdaad is de aanpassing een niet aanvechtbare rechtshandeling. Er worden immers geen wijzigingen aangebracht in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene. Het betreft een uitvoering van de beslissing d.d. 09.04.2021 van de Minister van Justitie, die wél een aanvechtbare rechtshandeling betreft. Aldus is de aanpassing geen voor vernietiging vatbare bestuurshandeling. De eventuele vernietiging van deze aanpassing kan verzoeker geen voordeel opleveren, minstens toont hij dit niet aan. Zodoende is de vordering van de verzoekende partij in zoverre gericht tegen de aanpassing op de bijlage 26 niet ontvankelijk.”

2.2. In het verzoekschrift betoogt verzoeker:

“De bijlage 26 van verzoeker werd op 25 mei 2021 aangepast. De hoofding 'Niet begeleide minderjarige' werd geschrapt ten gevolge van de medische test die de Dienst Voogdij georganiseerd heeft om na te gaan of verzoeker voldoet aan de voorwaarden om de bijstand van een voogd te genieten. Naar aanleiding van deze test werd verzoeker verklaarde geboortedatum echter ook aangepast en vervangen door een fictieve geboortedatum, met name 18 maart 1998, door verwerende partij.

Verwerende partij heeft zich vermoedelijk gebaseerd op de beslissing van de dienst Voogdij dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de bijstand van een voogd. In die beslissing werd er echter enkel gesteld dat verzoeker meerderjarig zou zijn op grond van een medische test, waaruit bleek dat verzoeker 22,5 jaar oud zou zijn met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, wat impliceert dat verzoeker volgens die test ook 20 jaar oud zou kunnen zijn. Waarom verzoeker de geboortedatum van 18 maart 1998 meekreeg is onduidelijk.

Verzoeker kreeg de aangepaste bijlage 26 mee ter kennisgeving op dezelfde dag.

Artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet stelt dat Uw Raad als enige bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanpassing van verzoekers leeftijd op de bijlage 26 is een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Wat de interpretatie betreft van het begrip 'beslissingen' uit artikel 39/1, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dient te worden teruggesproken naar de inhoud die de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St., Kamer, 2005-206, nr. 2479/001, 83). Aldus dient onder een 'beslissing' te worden verstaan een van een bestuur uitgaande eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die rechtsgevolgen doet ontstaan voor de bestuurde of die belet dat dergelijke rechtsgevolgen tot stand komen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 13 juli 2015, nr. 231.935; RvS 22 oktober 2007, nr. 175.999). Het gaat met andere woorden om een individuele rechtshandeling die gericht is op de

wijziging van een bestaande rechtstoestand of die integendeel erop gericht is een wijziging in die rechtstoestand te beletten (RvS 22 augustus 2006, nr. 161.910). Ook tegen een ongeschreven of impliciete beslissing, die duidelijk blijkt uit de voorliggende feitelijke gegevens, kan bij de Raad een beroep worden ingesteld (cf. RvS 14 maart 2016, nr. 234.120; RvS 23 december 2010, nr. 210.103; RvS 12 januari 2009, nr. 189.379). Dergelijke beslissing moet gemotiveerd en schriftelijk zijn, zodat een doeltreffende rechterlijke controle mogelijk is.

De beslissing raakt verzoeker zijn staat van persoon-, wat op zijn beurt de openbare orde raakt, en bepaalt of verzoeker als minderjarige een verzoek tot internationale bescherming gedaan heeft, en na een positieve beslissing dus recht zal hebben op gezinshereniging met zijn ouders en welke criteria van de Dublin III Verordening van toepassing zijn. De beslissing bepaalt ook of verzoeker geloofwaardige identiteitsdocumenten heeft voorgelegd of niet, of zijn documenten die zijn burgerlijke staat aantonen geldig kunnen worden bevonden of niet, of hij gezinshereniging kan vragen met zijn ouders als minderjarige of niet, etc. De beslissing wijzigt onmiskenbaar verzoeker zijn rechtstoestand.

De bijlage 26 werd afgegeven in toepassing van artikel 50,§3 van de Vreemdelingenwet. Het kan dan ook niet worden betwist dat het gaat om een individuele beslissing met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker meerderjarig verklaren op het moment dat hij een verzoek internationale bescherming indient heeft rechtstreekse invloed op de verantwoordelijkheid zelf van de lidstaat en de bescherming die verzoeker geniet onder de Dublin III Verordening. De beslissing van verwerende partij zorgt ervoor dat artikel 6 en 8 van de Dublin III Verordening niet van toepassing zijn. De Dublin III Verordening voorziet niet in bepalingen met betrekking tot het afnemen van medische leeftijdtests. De herschikte Procedurerichtlijn doet dit wel, in artikel 25 van die richtlijn, maar dat is enkel in het kader van de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming. Het is niet de bedoeling van de Uniewetgever is geweest, de rechtsbescherming van asielzoekers op te offeren aan het vereiste dat asielverzoeken snel worden afgehandeld (HvJ 29 januari 2009, Petrosian, C 19/08, punt 48; HvJ 7 juni 2016, Ghezelbash, C-63/15, punten 56-57). De aanvechtbaarheid vindt steun in rechte in het Europees recht, met name in artikel 27, lid 1 van de Dublin III-verordening, gelezen in het licht van overweging 19 van deze verordening, en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verder kant het Hof zich in punt 53 van het arrest Ghezelbash duidelijk tegen een restrictieve uitlegging van de omvang van het in artikel 27 van de Dublin III-verordening bedoelde rechtsmiddel "doordat aan de andere bij verordening nr. 604/2013 aan de asielzoeker verleende rechten hun nuttige werking zou worden ontnomen." Uit de rechtspraak van het Hof volgt bijgevolg dat artikel 27, lid 1 van de Dublin III-verordening betrekking moet hebben op de eerbiediging van de procedurele waarborgen die in de verordening zijn vervat (o.m. HvJ 26 juli 2017, Mengesteab, C-670/16, punten 44-48; HvJ 25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punt 38).

De beroepsprocedure tegen de beslissing van de Dienst Voogdij met betrekking tot het recht hebben op een voogd bij de Raad van State is niet schorsend en werd door het VN Kinderrechtencomité niet-effectief genoemd. Het is geen effectief rechtsmiddel in de zin van artikel 27 van de Dublin III Verordening of artikel 47 van het Handvest van Grondrechten.

De aanpassing van de geboortedatum op de bijlage 26 in zo'n zin dat verzoeker, ondanks zijn verklaringen en zijn geboorteakte en identiteitsattest, niet meer de bescherming geniet van artikelen 6 en 8 van de Dublin Verordening dient een aanvechtbare rechtshandeling te zijn waar er een effectief beroep tegenover openstaat. Voorliggend verzoekschrift voldoet aan alle wettelijk voorgeschreven vormvoorschriften en verzoeker heeft een persoonlijk belang bij het indienen ervan. In dit geval verhindert de bestreden beslissing immers dat er rechtsgevolgen ontstaan, namelijk het recht op gezinshereniging wordt niet geopend voor verzoeker indien zijn verzoek om internationale bescherming wordt ingewilligd, en om het verzoek om internationale bescherming behandeld te zien door de Belgische autoriteiten, en verzoeker zijn persoonlijke status wordt er door geraakt."

2.3. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep zijn gericht tegen aanvechtbare administratieve rechtshandelingen. Een aanvechtbare rechtshandeling is een van een bestuur uitgaande eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die rechtsgevolgen doet ontstaan voor de bestuurde of die belet dat dergelijke rechtsgevolgen tot stand komen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 13 juli 2015, nr. 231.935; RvS 22 oktober 2007, nr. 175.999). Het gaat met andere woorden om een individuele rechtshandeling die gericht is op de wijziging van een bestaande rechtstoestand of die integendeel erop gericht is een wijziging in die rechtstoestand te beletten (RvS 22 augustus 2006, nr. 161.910).

De Raad stelt vast dat beide partijen verwijzen naar de beslissing van 9 april 2021 van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij, waarbij na onderzoek wordt vastgesteld dat verzoeker

meerderjarig is. Deze beslissing is een aanvechtbare rechtshandeling. Het is door deze handeling dat de gemachtigde een wijziging aanbrengt in de rechtstoestand van verzoeker of verhindert dat rechtsgevolgen ontstaan. De bestreden beslissing is een bijlage 26 die louter de asielaanvraag registreert en is dus geen aanvechtbare rechtshandeling. Het betoog van verzoeker dat de bestreden beslissing zijn staat van persoon raakt, kan dus niet worden gevolgd. De Raad wijst er bovendien op dat de bestreden beslissing vermeldt: *“Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.”*

Het betoog van verzoeker dat de beroepsprocedure tegen de beslissing van de Dienst Voogdij met betrekking tot het recht hebben op een voogd bij de Raad van State niet schorsend is, komt neer op wetskritiek. Kritiek op de procedure die bij voormeld rechtscollège geldt, is wetskritiek waarop de Raad geen acht vermag te slaan. verzoeker poogt, door te wijzen op de gebreken in de beroepsprocedure bij de Raad van State en in de medische leeftijdstest, de Raad te betrekken in een procedure waarin hij geen rechtsmacht heeft.

De bestreden beslissing is geen aanvechtbare rechtshandeling. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC